

Besluit
van Gedeputeerde Staten van Limburg

Vergunning

Artikel 16/19d Natuurbeschermingswet 1998

Mts. Steinbusch, Eindstraat 30 te Sint Geertruid

Zaaknummer: 2014-0319

Kenmerk: 2014/56625 d.d. 16 oktober 2014

Verzonden:

1. Aanvraag

Bij brief van 10 april 2014, ontvangen op 10 april 2014, heeft FarmConsult namens Mts. Steinbusch te Sint Geertruid een vergunning ex artikel 16/19d van de Natuurbeschermingswet 1998 (Nbw 1998) aangevraagd voor het wijzigen, uitbreiden en exploiteren van een rundveehouderij, aan de Eindstraat 30 te Sint Geertruid. De inrichting is gelegen nabij het Beschermde Natuurmonument 'Hoge Fronten' en de Nederlandse Natura 2000-gebieden 'Savelsbos', 'Noorbeemden en Hoogbos', 'Geuldal', 'Bemelerberg en Schiepersberg', 'Sint Pietersberg & Jekerdal' en 'Grensmaas' en de Belgische Natura 2000-gebieden 'Voerstreek', 'Plateau van Caestert met hellingbossen en mergelgroeven', 'Overgang Kempen-Haspengouw', 'Basse vallée du Geer', 'Montagne Saint-Pierre' en 'Basse Meuse et Meuse mitoyenne'. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 2014-0319. Op 21 juli 2014 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

2. Procedure en zienswijze

2.1. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. De aanvraag om vergunning en een ontwerp van dit besluit hebben van 13 augustus 2014 tot en met 23 september 2014 voor een ieder ter inzage gelegen in het gouvernement te Maastricht (bibliotheek) en het gemeentehuis van de gemeente Eijsden-Margraten. Gedurende deze termijn kon een ieder bij het bestuursorgaan schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen inbrengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving konden in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de Provincie Limburg (www.limburg.nl). Binnen de termijn waarin de aanvraag en het ontwerpbesluit ter inzage hebben gelegen zijn geen zienswijzen ingediend.

2.2. Zienswijzen ten aanzien van de aanvraag

Ter voldoening aan het bepaalde in artikel 44, tweede en derde lid, van de Nbw 1998 hebben wij het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Eijsden-Margraten in de gelegenheid gesteld hun zienswijze naar voren te brengen over de aanvraag.

De gemeente Eijsden-Margraten heeft geen gebruik gemaakt van de gelegenheid om een zienswijze naar voren te brengen met betrekking tot deze aanvraag.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1. Natuurbeschermingswet 1998 en artikel 6, derde lid, Habitatrichtlijn

Artikel 16 Nbw 1998 heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met beschermde natuurmonumenten. Volgens artikel 16, eerste lid, van de Nbw 1998 is het verboden zonder vergunning van Gedeputeerde Staten in een Beschermd Natuurmonument handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen die schadelijk kunnen zijn voor het natuurschoon, voor de natuurwetenschappelijke betekenis van het Beschermd Natuurmonument of voor dieren of planten in het Beschermd Natuurmonument of die het Beschermd Natuurmonument ontsieren, dan wel in strijd met de bij een vergunning gestelde voorschriften of beperkingen handelingen te verrichten, te doen verrichten of te gedogen.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 16 van de Nbw 1998 dient, op basis van artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht, een afweging plaats te vinden tussen de beschermde natuurwaarden en de belangen die met het uitvoeren van de aangevraagde activiteiten zijn gemoeid. Voor zover een vergunningaanvraag voorziet in het veroorzaken van stikstofdepositie op een Beschermd Natuurmonument, dient bij deze afweging het door ons college op 27 mei 2014 vastgestelde 'Beleidskader toetsing stikstofdepositie op beschermde natuurmonumenten' te worden betrokken. Uitgangspunt van dit beleidskader is dat in situaties waarin niet eerder een vergunning als bedoeld in artikel 16 Nbw 1998 dan wel artikel 12 Natuurbeschermingswet (oud) is verleend, de aanvraag in zoverre kan worden gehonoreerd indien deze per saldo niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op een Beschermd Natuurmonument ten opzichte van a) de milieuvergunde situatie op de aanwijzingsdatum van het betreffende Beschermd Natuurmonument, of b) de laagst milieuvergunde situatie tussen 7 december 2004 en de datum waarop op de aanvraag om vergunning ex artikel 16 Nbw 1998 een besluit wordt genomen. Daarbij wordt onder de milieuvergunde situatie verstaan de toegestane ammoniak- en/of stikstofoxide-emissie op grond van de Hinderwet, de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Artikel 19d van de Nbw 1998 heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden). Op grond van artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor de uitvoering van projecten of andere handelingen die de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten in een Natura 2000-gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Het gaat dan in ieder geval om projecten en handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 moet rekening worden gehouden met de gevolgen die een project of andere handeling kan hebben gelet op de instandhoudingsdoelstellingen van het betrokken Natura 2000-gebied (artikel 19e Nbw 1998). Tevens kan rekening worden gehouden met vereisten op economisch, sociaal en cultureel gebied, alsmede met regionale en lokale bijzonderheden.

Op grond van artikel 19kd, eerste lid, van de Nbw 1998, zoals in werking getreden op 25 april 2013, worden onder significante gevolgen als bedoeld in de artikelen 19d, eerste lid, en 19j, tweede lid, van de Nbw 1998 niet verstaan de gevolgen van een handeling, onderscheidenlijk de in een plan voorziene activiteiten, door het veroorzaken van stikstofdepositie op voor stikstofgevoelige habitats in een Natura 2000-gebied in de volgende gevallen:

- a. de handeling is gebruik dat op de referentiedatum werd verricht, onderscheidenlijk het plan was van toepassing op de referentiedatum en is sedertdien niet of niet in betekenende mate gewijzigd, en heeft sedertdien per saldo geen toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied veroorzaakt;
- b. de handeling is een activiteit die na de referentiedatum is begonnen, of een gebruik dat na de referentiedatum in betekenende mate is gewijzigd, onderscheidenlijk het plan is van toepassing geworden na de referentiedatum, of is nadien in betekenende mate gewijzigd, waarbij is verzekerd dat, in samenhang met voor die activiteit getroffen maatregelen, de stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied als gevolg van die activiteit of dat gebruik of dat plan, per saldo niet is toegenomen of zal toenemen.

De referentiedatum voor de Limburgse Habitatrichtlijngebieden is krachtens artikel 19kd, derde lid, van de Nbw 1998 7 december 2004. Met inachtneming van de huidige jurisprudentie, betekent dit concreet dat voor zover een aanvraag om vergunning als bedoeld in de artikelen 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 strekt tot het veroorzaken van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Limburgse Habitatrichtlijngebieden, de vergunning in zoverre met toepassing van artikel 19kd, eerste lid, onder a, van de Nbw 1998 in principe kan worden verleend indien de aanvraag per saldo niet voorziet in een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats ten opzichte van de situatie waarvoor op 7 december 2004 toestemming bestond op grond van de Wet milieubeheer of de Hinderwet. Dit laatste luidt blijkens uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 en 27 november 2013 (zaaknummers 201211640/1/R2 en 201303938/1/R2) uitzondering in gevallen waarin voor de exploitatie van de inrichting niet eerder een vergunning op grond van de Nbw 1998 of de Natuurbeschermingswet (oud) is verleend en na 7 december 2004 in het kader van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht minder ammoniak/NOx-emissie is toegestaan. In voorkomend geval kan met toepassing van artikel 19kd, eerste lid, onder a, van de Nbw 1998 uitsluitend een vergunning krachtens artikel 19d van de Nbw 1998 worden verleend, indien de aanvraag per saldo niet leidt tot een toename van stikstofdepositie op de voor stikstof gevoelige habitats in een Natura 2000-gebied ten opzichte van de na 7 december 2004 laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht.

Is sprake van een geval als bedoeld in 19kd, eerste lid, onder b, van de Nbw 1998, dan dient er mede gezien de jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat de betreffende vergunningaanvraag in zoverre kan worden gehonoreerd indien deze per saldo niet leidt tot een toename van stikstofdepositie op één of meer stikstofgevoelige Limburgse Habitatrichtlijngebieden ten opzichte van de situatie waarvoor toestemming bestaat op grond van de Wet milieubeheer of de Hinderwet.

Voor de Limburgse Vogelrichtlijngebieden geldt als referentiedatum, afhankelijk van de datum waarop het desbetreffende gebied ter uitvoering van de Vogelrichtlijn is aangewezen, 24 maart 2000 of 10 juni 1994.

Daarbij is voor wat betreft het hanteren van de referentiedatum 10 juni 1994 aansluiting gezocht bij de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011 (zaaknummer 201003301/1/R2). In deze uitspraak is onder meer geoordeeld dat in voorkomend geval dat een Vogelrichtlijngebied is aangewezen vóór 10 juni 1994 (de datum waarop de omzettingstermijn van de Habitatrichtlijn is afgelopen), voor het betreffende Vogelrichtlijngebied 10 juni 1994 als referentiedatum moet worden aangehouden. Met inachtneming van de juiste referentiedatum (24 maart 2000 of 10 juni 1994), is hetgeen hiervoor in relatie tot de Limburgse Habitatrichtlijngebieden werd gesteld ten aanzien van artikel 19kd van de Nbw 1998, van overeenkomstige toepassing op de Limburgse Vogelrichtlijngebieden.

Overigens kán bij de beoordeling van vergunningaanvragen als bedoeld in de artikelen 19d, eerste lid, van de Nbw 1998 die (mede) voorzien in het veroorzaken van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden en waarbij is vastgesteld dat geen toepassing kan worden gegeven aan artikel 19kd van de Nbw 1998, de door ons college bij besluit van 27 november 2012 vastgestelde Beleidslijn “Toetsing stikstofdepositie bij Limburgse Vogelrichtlijngebieden” (verder: de beleidslijn) in aanmerking worden genomen, zoals deze heeft te gelden na de inwerkingtreding van het gewijzigde artikel 19kd van de Nbw 1998 per 25 april 2013. Wordt deze beleidslijn in aanmerking genomen dan dient, anders dan bij toepassing van artikel 19kd van de Nbw 1998, in principe aan de hand van een passende beoordeling te worden aangetoond dat voor zover de vergunningaanvraag strekt tot een (tijdelijke) toename van stikstofdepositie op één of meer Limburgse Vogelrichtlijngebieden bedoelde toename in de vorm van een saldering of anderszins wordt gemitigeerd. Volgens de beleidslijn geldt daarbij in de regel als toetsmoment 7 december 2004, hetgeen tevens veronderstelt dat in voorkomend geval dat wordt gesaldeerd, dit dient plaats te vinden met ammoniak/NOx-rechten die op deze datum bij de saldo gevende locatie(s) aanwezig waren op grond van de Hinderwet of de Wet milieubeheer.

Wordt een vergunningaanvraag (mede) beoordeeld op grond van de artikelen 19e t/m 19h van de Nbw 1998, dan dient er verder op grond van huidige jurisprudentie vanuit te worden gegaan dat bij wijziging of uitbreiding van een bestaande inrichting – waarvoor nog niet eerder een vergunning krachtens de Nbw 1998 is verleend – de aanvraag betrekking dient te hebben op de exploitatie van de gehele inrichting na uitbreiding of wijziging.

Ingevolge artikel 15a, tweede lid, van de Nbw 1998 vervalt een besluit houdende de aanwijzing van een Beschermd Natuurmonument voor zover en met ingang van het tijdstip waarop dat Beschermd Natuurmonument deel uitmaakt van een aangewezen Natura 2000-gebied (Vogelrichtlijngebied of Habitatrichtlijngebied). Indien met toepassing van artikel 15a, tweede lid, van de Nbw 1998 een besluit houdende de aanwijzing van een natuurmonument als Beschermd Natuurmonument geheel of gedeeltelijk is vervallen, heeft de instandhoudingsdoelstelling voor het op grond van artikel 10a, eerste lid, aangewezen Natura 2000-gebied mede betrekking op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals bepaald in het vervallen besluit (zie artikel 15a, derde lid, van de Nbw 1998).

Overigens vallen buitenlandse Natura 2000-gebieden niet onder de reikwijdte van artikel 19d Nbw 1998. In voorkomend geval dat een project op Nederlands grondgebied negatieve effecten kan hebben op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden, dient evenwel te worden beoordeeld of vergunningverlening in overeenstemming is met artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn (zie onder meer de uitspraak van de

Afdeling van 24 augustus 2011 inzake de Kolencentrale Eemshaven, zaaknummer 200902744/1/R2). Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn bepaalt dat voor elk plan of project dat significante effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied een passende beoordeling moet worden gemaakt en slechts toestemming voor het plan of project wordt gegeven wanneer de zekerheid is verkregen dat het de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zal aantasten. Is bij een project op Nederlands grondgebied mogelijk sprake van significante negatieve effecten op een buitenlands Natura 2000-gebied, maar is geen passende beoordeling gemaakt en/of bestaat op grond daarvan niet de vereiste zekerheid, dan volgt uit artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn dat daarvoor geen toestemming kan worden gegeven en de daartoe aangevraagde vergunning krachtens de Nbw 1998 of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) dient te worden geweigerd.

Het beoordelingskader op grond van primair artikel 6 van de Habitatrichtlijn is in de praktijk met name van belang voor aanvragen voor projecten op Nederlands grondgebied die (mede) voorzien in stikstofdepositie op buitenlandse Natura 2000-gebieden. Resulteert een zodanige aanvraag niet in een toename van stikstofdepositie op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht op of na de daarvoor geldende referentiedatum/referentiedata, dan dient er mede gezien de jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vanuit te worden gegaan dat significante effecten in zoverre zijn uitgesloten. Alsdan verplicht artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn niet tot het maken van een passende beoordeling en verzet deze bepaling zich niet tegen vergunningverlening voor het betreffende project.

In voorkomend geval dat een vergunningaanvraag voor een project (wel) voorziet in een toename van stikstofdepositie op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden ten opzichte van de op of na de daarvoor geldende referentiedatum/referentiedata laagst toegestane ammoniak/NOx-emissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, dan dient er - mede vanwege het vooralsnog overschrijden van de Kritische Depositie Waarden (KDW) - vanuit te worden gegaan dat de aanvraag significante effecten op deze gebieden kan hebben. Dat laatste impliceert dat op grond van artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn een passende beoordeling moet worden gemaakt. In een zodanige situatie kan de aangevraagde vergunning uitsluitend worden verleend indien door middel van een rechtsgeldige saldering, andere mitigerende (beheer)maatregelen of een adequate ecologische onderbouwing uit deze passende beoordeling blijkt dat significante effecten op de buitenlandse Natura 2000-gebieden zijn uitgesloten casu quo de zekerheid is verkregen dat de natuurlijke kenmerken van de buitenlandse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

3.2. De kenmerken van de beschermde gebieden

3.2.1. Gebiedsbeschrijving Hoge Fronten

Korte karakteristiek	<i>:De Hoge Fronten zijn restanten van vestingwerken. De vestingmuren en omgeving herbergen nu een rijke planten- en dierenwereld; zeer uniek is de aanwezigheid van de zeldzame Muurhagedis.</i>
Status	<i>:Beschermd Natuurmonument</i>
Gemeente	<i>:Maastricht</i>
Oppervlakte	<i>:circa 14 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Het gebied Hoge Fronten is op 19 februari 1993 door de staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij als Beschermd Natuurmonument aangewezen.

De Hoge Fronten worden gevormd door muren, aarden wallen (de bastions en lunetten), droge grachten, graslandjes, struwelen, bos en een onbebouwd voorterrein (het glacis) met weitjes. De verdedigingswerken van de Hoge Fronten bevatten een onderaards gangenstelsel.

De Hoge Fronten zijn gelegen op het middenterras van de Maas, dat deel uitmaakt van de terrassen die in het pleistoceen zijn ontstaan door insnijding van de rivier. Het landschap daalt in noordoostelijke richting. Door de bouw van de verdedigingswerken is binnen het gebied van de Hoge Fronten nauwelijks meer overeenkomst met het oorspronkelijke reliëf. Ruimtelijk gezien bestaan de Hoge Fronten uit een systeem van aarden wallen (gedeeltelijk bekleed met muren) met daartussen grachten. Door de hoge ligging van de Hoge Fronten was het niet mogelijk om de grachten te inunderen.

De Hoge Fronten wijken van de algemene lokale bodemopbouw af doordat de bovenste lössleemgronden kalkrijk zijn. De reden hiervan is dat bij de aanleg van de verdedigingswerken de bodemprofielen zijn omgekeerd. De grond die vrijkwam bij het uitdiepen van de grachten werd gebruikt voor het maken van de bastions, lunetten en het glacis.

Naast de bodem is ook het muurwerk van belang. Met name de zonbeschenen muren komen overeen met het milieu van de kalkrotsen langs de Maas en haar zijbeken. De muren bestaan uit een fundering van mergel en bakstenen en zijn aan de top afgedekt met hardsteen. In en op de hoekpunten van de muren zijn plaatselijk verticale kettingen van mergel aangebracht. De muren zijn oorspronkelijk gemetseld met kalkmortel. Door verweringsprocessen zijn gaten en spleten in de mergelblokken ontstaan, voegen uitgespoeld en is de deklaag van bakstenen plaatselijk verdwenen. Door restauratiewerkzaamheden in de periode 1977-1983 zijn gaten, spleten en voegen in de mergelblokken verdwenen. Dit is zeer nadelig geweest voor de Muurhagedis en overige fauna en flora. Als gevolg van de restauratie zijn twee deelpopulaties verdwenen. De gerestaureerde muren zijn in het algemeen niet meer geschikt voor de Muurhagedis.

Het Beschermd Natuurmonument heeft, mede door het afwisselend reliëf van de vestingwerken en de grote verscheidenheid aan vegetatietypen, in landschappelijk opzicht een gevarieerd karakter en is daardoor van belang uit een oogpunt van natuurschoon.

In het gebied is een grote verscheidenheid aan vegetatietypen te onderscheiden, variërend van muurvegetaties, pioniersvegetaties, graslanden, ruigtekruidenvegetaties, struwelen en bossen.

In het gebied voorkomende zoogdieren zijn Dwergmuis, Huisspitsmuis, Rosse woelmuis, Veldmuis, Woelrat, Konijn, Egel, Bunzing, Vos en verschillende vleermuissoorten waaronder de Grootoorvleermuis, Baardvleermuis en Watervleermuis.

Instandhoudingsdoelen

Het gebied Hoge Fronten is als natuurmonument beschermd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 vanwege de volgende karakteristieken:

- het algemeen belang van de natuurschoon en natuurwetenschappelijke betekenis.
- het is gevormd door voormalige verdedigingswerken, bestaande uit muren, een ondergronds gangenstelsel, aarden wallen, droge grachten en een onbebouwd voorterrein met weitjes.

- er komen in het gebied minder algemene tot zeldzame plantensoorten voor, waarvan enkele zijn aangewezen als beschermde plantensoort.
- het gebied is waardevol door het voorkomen van verschillende soorten amfibieën, reptielen en vleermuizen, alsmede de Wijngaardslak, welke zijn aangewezen als beschermde diersoort.
- de in het verleden voor de bouw van de verdedigingswerken gebruikte materialen, in samenhang met de in het gebied aanwezige abiotische en biotische omstandigheden, vormen met name voor de Muurhagedis een gunstig biotoop.
- het gebied herbergt de enige in Nederland overgebleven inheemse populatie van de Muurhagedis.
- de Muurhagedis is opgenomen in de lijst van strikt te beschermen diersoorten inzake het behoud van wilde dieren en planten en hun natuurlijk leefmilieu in Europa.
- de Muurhagedis is aangeduid als een van de soorten ten aanzien waarvan gerichte beheersactiviteiten zullen plaatsvinden.
- ten aanzien van de wezenlijke kenmerken wordt tevens verstaan de met de natuurwetenschappelijke waarden nauw samenhangende cultuurhistorische hoedanigheid, het in het gebied heersende microklimaat en de voor de fauna noodzakelijke rust.

3.2.2. Gebiedsbeschrijving Savelsbos

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeente	: <i>Eijsden-Margraten</i>
Oppervlakte	: <i>circa 360 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Savelsbos aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Savelsbos, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 7 mei 2013 definitief geworden.

Het Savelsbos is een relatief smalle bosstrook met eiken-haagbeukenbos, kalkrijk parelgras-beukenbos en gierstgras-beukenbos op de rand van het Maasterras, tussen het plateau van Margraten in het oosten en het terrassenlandschap van de Maasvallei in het westen. Het herbergt door grote verschillen in hoogte, substraat en microklimaat een grote variatie aan bostypen. De helling wordt overal doorsneden door grubben: laagten die uitgeslepen zijn door het regen- en smeltwater dat van het plateau afstroomt, met veelal een bijzonder microklimaat. De grubben staan meestal droog en bieden plaats aan bijzondere planten. Binnen in en aan de randen van het bosgebied liggen enkele hoogstamboomgaarden en graslanden met daarin kleine delen kalkgrasland en heischraal grasland. De kalkgraslanden liggen vaak op de steile hellingen van plateauranden. Ook zijn er onderaardse groeven aanwezig.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Savelsbos is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H6110 *Pioniersbegroeiingen op rotsbodem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.

- H6210 *Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6430C Ruigten en zomen (droge bosranden): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9120 Beuken-eikenbossen met Hulst: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Savelsbos is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire soorten zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H1078 *Spaanse vlag: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1083 Vliegend hert: uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1318 Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1324 Vale vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

3.2.3. Gebiedsbeschrijving Noorbeemden en Hoogbos

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeente	: <i>Eijsden-Margraten</i>
Oppervlakte	: <i>circa 67 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Noorbeemden en Hoogbos aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Noorbeemden en Hoogbos, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 4 juni 2013 definitief geworden.

De Noor is de naam van een kleine beek in het zuidwesten van het Mergelland, dat in zuidwestelijke richting naar België stroomt en even voorbij de grens in de Voer uitmondt. In de Noorbeemden ontspringen meer dan twintig bronnen. In het beekdal komen natte en droge bosgemeenschappen voor, waaronder diverse typen Elzen- en Essenbossen (bronbos) in de lagere delen van het dal en Eiken-haagbeukenbossen hoger op de helling. Tussen de bossen liggen kleinschalige landbouwgronden met plaatselijk soortenrijke natte hooilanden. De noordelijke helling is rijk aan heggen, holle wegen, hoogstamboomgaarden en graften, met daartussen soortenrijke graslanden. In het Hoogbos komt soortenrijk Eiken-haagbeukenbos voor, dat doorloopt in het Belgische deel van het gebied. Het Hoogbos is doorsneden door drie oude, beboste holle wegen en heeft uitlopers in een aantal grubben. Hier liggen enkele soortenrijke, kalkrijke graslandjes op de helling. Noorbeemden en Hoogbos zijn onderdeel van een grensoverschrijdend natuurgebied: Altembroek, Voer, Noor en Hoogbos.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Noorbeemden en Hoogbos is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H7220 * Kalktufbronnen: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.

- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H91E0C * Vochtige alluviale bossen (beekbegeleidende bossen): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Noorbeemden en Hoogbos is aangewezen voor de volgende soort zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG:

- H1083 Vliegend hert: behoud omvang en kwaliteit van het leefgebied voor behoud populatie.

3.2.4. Gebiedsbeschrijving Geuldal

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Beschermd Natuurmonument	: <i>Meertensgroeve</i>
Gemeenten	: <i>Gulpen-Wittem, Maastricht, Eijsden-Margraten, Meerssen, Nuth, Vaals, Valkenburg a/d Geul, Voerendaal</i>
Oppervlakte	: <i>circa 2.472 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Geuldal aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG.

Het Geuldal is met een oppervlakte van bijna 2500 hectaren een van de omvangrijkste Natura 2000-gebieden in ons land. Het Geuldal bestaat uit grote delen van het beekdal van de Geul, de Gulp en een aantal zijbeken met enkele aangrenzende hellingen en plateaudelen. Het gebied wordt gekenmerkt door grote hoogteverschillen en is mede daardoor bijzonder gradiëntrijk. Op de plateaus en hellingbossen zijn door afstromend waterdiepe grubbten uitgesleten. In het dal bevinden zich betrekkelijk voedselrijke en natte tot vochtige gronden met een afwisseling van hooilanden en diverse bosgemeenschappen. De hoger gelegen, droge hellingen bestaan uit een voedselarme en kalkarme bovenste helft en een wat voedselrijkere onderste helft, waarbij kalkgesteente soms dagzoomt (in groeven). Op veel plaatsen komen bronnen voor op de hellingen, waaruit smalle beekjes ontspringen. De graslanden en bossen die hier voorkomen bevatten orchideeënrijke hellingbossen, kalkgraslanden, heischrale graslanden en begroeiingen op rotsranden. In het zuidoosten komen op het plateau uitgestrekte beukenbossen voor waarvan de Veldbies-beukenbossen (Luzulo-Fagetum), voor Nederlandse begrippen, bijzonder zijn. Het Geuldal is belangrijk voor Ingekorven en vale vleermuis, daarnaast Vliegend hert, Geelbuikvuurpad en Spaanse vlag.

Aangewezen habitattypen en –soorten en bijbehorende instandhoudingsdoelen

Het Geuldal is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H3260A Beken en rivieren met waterplanten: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6110 *Pionierbegroeiingen op rotsbodtem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6130 *Zinkweiden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6210 *Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.

- H6230 *Heischrale graslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6430C Ruigten en zomen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6510A Glanshaver- en vossenstaarthooilanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H7220 *Kalktufbronnen: behoud oppervlakte en kwaliteit.
- H7230 Kalkmoerassen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9110 Veldbies-beukenbossen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9120 Beuken-eikenbossen met hulst: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H91E0C *Vochtige alluviale bossen: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Geuldal is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire soorten zijn aangeduid met een sterretje (*); Habitatsoorten met een plusje (+) aangeduid zijn als complementair doel aan het Habitatrichtlijngebied toegevoegd:

- H1037 +Gaffellibel: behoud omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor vestiging duurzame populatie.
- H1078 *Spaanse vlag: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1083 Vliegend hert: uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit van het leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1096 Beekprik: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1163 Rivierdonderpad: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1166 Kamsalamander: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1193 Geelbuikvuurpad: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1318 Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1324 Vale vleermuis: uitbreiding omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.

Beschermd Natuurmonument

Ingevolge artikel 15a, tweede en derde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 vervalt van rechtswege de status van het hieronder aangegeven natuurmonument. Het Beschermd Natuurmonument Meertensgroeve is aangewezen op 20 juli 1983 (NLB/GS/GA-1357; Stcrt. 1983, nr. 146).

Het Beschermd Natuurmonument de Meertensgroeve is gelegen in de overgangszone tussen het plateau van Margraten en de steile zuidelijke wand van het Geuldal, in de gemeente Valkenburg aan de Geul. Het natuurmonument bestaat uit een voormalige groeve met enkele poelen, terrassen en steile wanden. In deze groeve bevindt zich de grootste populatie van Vroedmeesterpadden in Nederland. De oppervlakte van dit natuurmonument bedraagt 5 ha.

3.2.5. Gebiedsbeschrijving Bemelerberg en Schiepersberg

Natura 2000 Landschap :Heuvelland

Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeenten	: <i>Maastricht, Eijsden-Margraten en Valkenburg aan de Geul</i>
Oppervlakte	: <i>circa 190 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Bemelerberg en Schiepersberg aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Bemelerberg en Schiepersberg, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 3 september 2013 definitief geworden.

De Bemelerberg en de Schiepersberg liggen beide op de oostflank van het Maasdal. Het zijn beide schraallandcomplexen waar de gehele gradiënt van uitgesproken zure graslanden op de plateaurand via heischrale graslanden tot kalkgraslanden op de lagere delen van de helling nog aanwezig is. Het gebied rond beide graslandhellingen bestaat uit hellingbossen, graslanden, akkers en landschapselementen als boomgaarden, houtwallen, graften en overhoekjes. Het Koelebos is een hellingbos met een overgang van Esdoorn-Essenbos via Eiken-Haagbeukenbos naar Parelgras-Beukenbos en Wintereiken-Beukenbos. Met name rondom Mettenberg is de ondergroei van het Eiken-Haagbeukenbos en Parelgras-Beukenbos goed ontwikkeld. Verder liggen er zowel onderaardse kalksteengroeven als voormalige dagbouw-mergelgroeven in het gebied. De steile kalkrotspartijen van de Winckelberg, de Cluysberg en de open groeves en de grotingangen bevatten pionierbegroeiingen.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Bemelerberg en Schiepersberg is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje(*):

- H6110 *Pioniersbegroeiingen op rotsbodem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6210 *Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6230 *Heischrale graslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6510A Glanshaver- en Vossenstaarthooilanden (Glanshaver): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en kwaliteit.

Bemelerberg en Schiepersberg is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG:

- H1166 Kamsalamander: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1193 Geelbuikvuurpad: uitbreiding verspreiding, omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1318 Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1324 Vale vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

Beschermde Natuurmonument

Het voormalig Beschermde Natuurmonument Groeve 't Rooth met een omvang van ongeveer 25 ha. valt in het geheel binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied Bemelerberg en Schiepersberg.

Ingevolge artikel 15a, tweede en derde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 vervalt van rechtswege de status van het natuurmonument. Bij besluit van het Ministerie van Landbouw en Visserij van 17 november 1987, kenmerk NMF/N 87-15477 is het Beschermd Natuurmonument Groeve 't Rooth aangewezen als Beschermd Natuurmonument.

3.2.6. Gebiedsbeschrijving Sint Pietersberg & Jekerdal

Natura 2000 Landschap	: <i>Heuvelland</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeente	: <i>Maastricht</i>
Oppervlakte	: <i>circa 221 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Sint Pietersberg & Jekerdal aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 3 september 2013 definitief geworden.

De Sint Pietersberg en het Jekerdal hebben voor Nederland een uitzonderlijk karakter. Dit wordt veroorzaakt door de geologische opbouw met een grote verscheidenheid aan bodemtypen en expositie, de grote kalkrijkdom en betrekkelijk geringe neerslaghoeveelheden, de ligging langs het Maasdal en ook door eeuwenoud agrarisch gebruik. Het gebied omvat droge schraalgraslanden en hellingbossen en ondergrondse grotten met grote waarde voor vleermuizen. Het Natura 2000-gebied bestaat uit de deelgebieden Sint Pietersberg, Jekerdal en Cannerberg.

De Sint Pietersberg is gelegen tussen de Maas en de Jeker en wordt in het noorden begrensd door Fort Sint Pieter en in het zuiden door de rijksgrens met België. Het bovengrondse deel wordt gekenmerkt door hellingen met afwisselend graslanden, bloemrijke akkers en hellingbossen die bijzondere kalkminnende plantensoorten herbergen. Vooral de pionierbegroeiingen op rotsbodem van de Duivelsgrot, de kalkgraslanden en de heischrale graslanden in het Popelmondedal en de Kannerhei zijn bekend vanwege de botanische rijkdom. Het ondergrondse deel bestaat uit gangenstelsels, ontstaan door de vroegere mergelwinning en is van belang voor (overwinterende) vleermuizen.

Het deelgebied Jekerdal loopt vanaf de grens bij Kanne (B) tot de voormalige watermolen van Nekum. De Jeker ontspringt in België en is ongeveer 65 kilometer lang. De laatste vijf kilometer ligt in Nederland. De beek heeft haar meanderend karakter grotendeels behouden en is daarmee geomorfologisch en landschappelijk van grote betekenis. In de Jeker groeien karakteristieke waterplanten zoals Vlottende waterranonkel. Het dal bestaat uit akkerland, graslanden, verschillende bosjes en een hoogstamboomgaard.

In het westen ligt de Cannerberg met het op de hellingen gelegen Cannerbos. In het bos liggen enkele holle wegen. Onderaan de hellingen komt op de kalkrijke bodem Eiken-haagbeukenbos voor dat hoger op de helling overgaat in Wintereiken-beukenbos. Kenmerkend voor deze bossen is de goed ontwikkelde voorjaarsvegetatie. In het verleden waren aan de voet van deze berg bron- en kwelzones aanwezig.

De doorsnijding van het kalksteenplateau van de Cannerberg door het Albertkanaal heeft de hydrologische situatie veranderd. Op de oostflank van de Cannerberg ligt het terrassenkasteel Kasteel Neercanne. In de Cannerberg zijn ondergrondse gangenstelsels aanwezig, die van groot belang zijn voor overwinterende vleermuizen.

Aangewezen habitattypen en –soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Sint Pietersberg & Jekerdal is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen zoals opgenomen in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire habitattypen zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H6110 *Pioniersbegroeiingen op rotsbodem: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6210 *Kalkgraslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6230 *Heischrale graslanden: uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6510A Glanshaver- en vossenstaarthooilanden (glanshaver): uitbreiding oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H9160B Eiken-haagbeukenbossen (heuvelland): behoud oppervlakte en kwaliteit.

Sint Pietersberg & Jekerdal is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire soorten zijn aangeduid met een sterretje (*):

- H1078 *Spaanse vlag: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1318 Meervleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1321 Ingekorven vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1324 Vale vleermuis: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.

Complementaire doelen: Habitatrichtlijn: Soorten (bijlage II)

- H1037 Gaffellibel: behoud omvang en verbetering kwaliteit leefgebied voor vestiging duurzame populatie.

Toelichting: de Gaffellibel heeft een zeer ongunstige staat van instandhouding door het tekort aan gebieden en de landelijk te geringe populatiegrootte. De beoogde vestiging van een nieuwe populatie (met het voor een duurzame populatie minimaal noodzakelijke aantal dieren) is gebaseerd op het realiseren van een landelijk gunstige staat van instandhouding. Er zijn goede potenties voor de verbetering van de kwaliteit van het leefgebied (habitattype beken en rivieren met waterplanten) in het gebied.

Beschermd Natuurmonument

Het voormalig Beschermd Natuurmonument Sint Pietersberg-Noord, valt in het geheel binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal. Ingevolge artikel 15a, tweede en derde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 vervalt van rechtswege de status van het natuurmonument. Een of meerdere terreindelen van het Beschermd Natuurmonument Sint Pietersberg vallen buiten het Natura 2000-gebied. Van deze terreindelen vervalt de status van Beschermd Natuurmonument op grond van artikel 3 van het definitieve besluit inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. De Beschermden Natuurmonumenten Sint Pietersberg en Sint Pietersberg-Noord zijn op respectievelijk 21 november 1974 en 27 april 1979 aangewezen (NLB 15664, Stcr. 1974, nr. 232).

3.2.7. Gebiedsbeschrijving Grensmaas

Natura 2000 Landschap	: <i>Rivierengebied</i>
Status	: <i>Habitatrichtlijn</i>
Gemeenten	: <i>Echt-Susteren, Maasgouw, Maastricht, Meerssen, Sittard-Geleen, Stein</i>
Oppervlakte	: <i>circa 301 ha.</i>

Gebiedsbeschrijving

Bij brief van 19 mei 2003 heeft de minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit het natuurgebied Grensmaas aangemeld bij de Europese Commissie als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG. Het besluit Natura 2000-gebied Grensmaas, inhoudende de aanwijzing als speciale beschermingszone in het kader van de Habitatrichtlijn 92/43/EEG, is per 3 september 2013 definitief geworden.

De Grensmaas vormt tussen Maastricht en Maasbracht de grens met België. De Grensmaas heeft het karakter van een vrij afstromende grindrivier. De oorspronkelijke Grensmaas werd gekenmerkt door een dynamische overstromingsvlakte met grindbanken, hoogwatergeulen, open ooibos en veel pioniermilieus op zand en grind. De huidige Grensmaas is als gevolg van insnijding van haar zomerbed en opslibbing van de weerden een smalle, diep gelegen loop geworden. Deze ligt tussen hoge weerden die worden geflankeerd door gronden van oudere oorsprong. De slingerende rivier is 's zomers vaak zeer ondiep. Stroomafwaarts van Maaseik wordt het verval van de rivier kleiner en worden de weerden breder. Hier zijn in het verleden dikke pakketten grind afgezet. In deze regio hebben grootschalige delfstofwinningen plaatsgevonden. Daardoor is een veelheid aan plassen in het landschap ontstaan, de Maasplassen. In dit Maasplassengebied liggen rondom Stevensweert en Thorn enkele natuurontwikkelingsterreinen, waaronder Koningssteen, die deel uitmaken van het gebied. Van circa 2008 tot 2022 wordt, mede op initiatief van de overheid het Grensmaasproject uitgevoerd. Naast hoogwaterbescherming levert dit project een bijdrage aan grootschalige natuurontwikkeling in het Grensmaasgebied en ecologisch herstel van de rivier. Het Grensmaasproject beoogt een positieve bijdrage te leveren aan de Natura 2000 doelen voor het gebied. In welke mate en op welke termijn het Grensmaasproject bijdraagt aan de instandhoudingsdoelen is niet goed op voorhand te voorspellen.

Aangewezen habitattypen en -soorten met bijbehorende instandhoudingsdoelen

Grensmaas is aangewezen voor de volgende natuurlijke habitattypen opgenomen zoals in bijlage I van Richtlijn 92/43/EEG; prioritaire typen zijn aangeduid meteen sterretje (*):

- H3260B Beken en rivieren met waterplanten (grote fonteinkruiden): uitbreiding oppervlakte en behoud kwaliteit.
- H3270 Slikkige rivieroever: behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.
- H6430A Ruigten en zomen (moerasspirea): behoud oppervlakte en kwaliteit.
- H91E0A *Vochtige alluviale bossen (zachthoutooibossen): behoud oppervlakte en verbetering kwaliteit.

Grensmaas is aangewezen voor de volgende soorten zoals opgenomen in bijlage II van Richtlijn 92/43/EEG:

- H1099 Rivierprik: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.

- H1106 Zalm: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.
- H1163 Rivierdonderpad: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor behoud populatie.
- H1337 Bever: behoud omvang en kwaliteit leefgebied voor uitbreiding populatie.

3.2.8. Voerstreek (Natura 2000 België)

Gebiedsbeschrijving

De Voerstreek bestaat uit een variërend landschap, met oude Maasterrassen en leemplateaus met asymmetrische dalen, hoogstamboomgaarden met poelen, brongebieden, graften, holle wegen, grubben en veel bossen. Op veel plaatsen is de bodem erg kalkrijk, maar op de hellingen is de bodem zuur en voedselarm.

Flora en fauna

Bovenaan de helling groeien soorten van het eikenberkenbos. In de Voerstreek bestaat dit bos voornamelijk uit eik - zowel winter- als zomereik - en berk. Ook de lijsterbes is een typerende soort, samen met de om de stammen slingerende kamperfoelie. De kruidlaag bestaat vooral uit adelaarsvaren en diverse braamsoorten.

Lager op de helling, in de smalle beboste strook waar nog krijt in de bodem aanwezig is, komt eikenhaagbeukenbos voor. De overheersende boomsoort is er meestal de es, soms de esdoorn. De kruidlaag wordt door klimop gedomineerd.

De graften bieden allerlei dieren een schuilplaats, zoals vogels, kleine zoogdieren en insecten.

De das komt van nature voor in de Voerstreek. Daarnaast komt het vliegend hert in de bosgebieden voor. In het gebied komen plantensoorten als witte veldbies, mispel en trosvlier voor. Op de warme zuidhelling groeien wilde marjolein, kruidvlier en vliegendorchis.

Het water is van goede kwaliteit. In de beken komen de beekprik, rivierdonderpad en beekforel voor.

In een aantal poelen zijn de kamsalamander, rugstreeppad of vroedmeesterpad aanwezig.

Langs de Veurs bevindt zich op een aantal plaatsen waardevol alluviaal bos.

In de Voerstreek bevinden zich de kraamkolonies van grensoverschrijdende vleermuispopulaties, die in het Geuldal voorkomen, waaronder de ingekorven vleermuis.

Status Natura 2000

Gebiedscode: BE-2200039

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Het Natura 2000-gebied Voerstreek heeft een totale omvang van 1592 hectare en ligt vlakbij het Nederlandse Natura 2000-gebied Noorbeemden & Hoogbos en grenst aan het Geuldal.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H3260 Beken en rivieren met waterplanten
- H6210 Kalkgraslanden
- H6430 Ruigten en zomen
- H6510 Glanshaver- en vossenstaarthooilanden
- H9110 Veldbies-beukenbossen
- H9130 Beukenbossen van het type Asperulo Fagetum

- H9150 Kalk-beukenbossen (Cephalanthero-Fagetum)
- H9160 Eiken-haagbeukenbossen
- H91E0 Vochtige alluviale bossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1083 Vliegend hert
- H1163 Rivierdonderpad
- H1166 Kamsalamander
- H1321 Ingekorven vleermuis
- H1324 Vale vleermuis
- H1304 Grote hoefijzerneus

3.2.9. Plateau van Caestert met hellingbossen en mergelgrotten (Natura 2000 België)

Gebiedsbeschrijving

Het 'Plateau van Caestert' is een natuurgebied op het Belgische deel van de Sint-Pietersberg. Het gebied bestaat uit een complex van kalkgraslanden en hellingbossen (Caestert, Tiendeberg, Roosburg) en mergelgroeven (Caestert, Zichen-Zussen-Bolder en Vechmaal). Caestert is een grensoverschrijdend natuurgebied (Nederland en Wallonië). Het plateau van Caestert is een belangrijke schakel in de geografische verbreiding van groeiplaatsen van kalkminnende planten, vanwege de ligging tussen zuidelijk en oostelijk gelegen krijtgebieden.

De grotten in de mergelstreek zijn waardevol en potentieel waardevol voor vleermuizenpopulaties, het is een zeer belangrijke overwinteringsplaats voor de Vale vleermuis en Bechsteinsvleermuis en vormt belangrijke winterverblijven voor de Ingekorven vleermuis en Meervleermuis.

Flora en fauna

Grote delen van het plateau van Caestert zijn begroeid met een eiken-haagbeukenbos. Kenmerkend zijn de gevarieerde bosstructuur met een goed ontwikkelde boom-, struik- en kruidlaag, de soortenrijkdom en het vrij natuurlijke karakter. In het gebied komen voornamelijk de Zoete Kers, Gewone Es, Gewone Esdoorn, Zomereik en Populier voor. Als struiken zijn er Haagbeuk, Rode Kamperfoelie, Gladde Iep, Noorse Esdoorn, Hazelaar, Lijsterbes, Vlier en Eenstijlige Esdoorn. De kruidlaag wordt gekenmerkt door Speenkruid, Nagelkruid, Gewone Salomonszegel, Bosvergeetmij- nietje, Gevlekte Aronskelk, Robertskruid, Dreinerfmuur, Bosanemoon, Muskuskruid en Vingerhelmbloem. Op de zacht glooiende westelijke helling wisselen akkers, weiden en houtwallen elkaar af. De houtwallen bestaan vooral uit Sleedoorn, Eenstijlige Meidoorn, Vlier, Hazelaar, Hondсроos en Bosrank.

Voorals vanwege de gevarieerde vegetatie is er een vrij grote verscheidenheid aan fauna op het plateau en omringende gebieden. Zo komen in de struiken van de bossen onder meer voor: Winterkoning, Heggemus, Roodborst, Zwartkop en Nachtegaal. In de bomen komen Blauwe Reiger, Bosuil, Boomklever, Grote Bonte Specht, Pimpelmees en Koolmees voor. Op de weiden en de omringende akkers kunnen Geelgors, Grasmus, Roodborsttapuit, Nachtzwaluw, Grauwe Gors, Gele Kwikstaart en Grauwe Vliegenvanger voorkomen. Vooral in het bos op het zuidelijke deel van het plateau komen dassen voor, getuige de dassenburchten die gegraven zijn in het westelijke talud van de versterking.

Verder komen er zeldzame zweefvliegen, mieren, vlinders (Dwergblauwtje, Bruin Dikkopje, Dwergdikkopje), sprinkhanen en landslakken voor.

De oude gangenstelsels (mergelwinning) hebben een belangrijke betekenis als winterverblijfplaats (periode oktober-april) voor vleermuizen. Tijdens de zomermaanden zijn de hellingbossen en kalk graslanden een geschikt (nachtelijk) jachtgebied voor deze insecteneters. De meest voorkomende soorten zijn de Ingekorven Vleermuis, de Baardvleermuis, de Vale Vleermuis, de Grote en de Kleine Hoefijzerneus.

Status Natura 2000

Gebiedscode: BE-2200036

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Het Natura 2000-gebied Plateau van Caestert met hellingbossen en mergelgrotten heeft een totale omvang van 132 hectare, en grenst aan het Nederlandse Natura 2000-gebied Sint-Pietersberg & Jekerdal.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H6210 Kalkgraslanden
- H8310 Niet voor het publiek opengestelde grotten
- H9150 Kalk-beukenbossen (Cephalantho Fagetum)
- H9160 Eiken-haagbeukenbossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1304 Grote hoefijzerneus
- H1318 Meervleermuis
- H1321 Ingekorven vleermuis
- H1323 Langoor- of Bechsteinsvleermuis
- H1324 Vale vleermuis

3.2.10. Overgang Kempen-Haspengouw (Natura 2000 België)

Gebiedsbeschrijving

Dit gebied bevat de boven- en middenlopen van de Munster-, Bezoens- en Zutendaalbeek. De bermen op de westoever van het Albertkanaal bevatten zeer waardevolle kalkvegetaties. Het gebied ligt op de overgang tussen twee plateaus; in het noorden de zandige Kempen en in het zuiden het lemige Haspengouw. De plateauranden zijn door het relatief grote verval rijk aan beken en beekvalleien. Het gebied bestaat uit naaldbossen, loof- en gemengde bossen, hooi- en weilanden en heide met zandverstuivingen. Qua soorten is vooral het voorkomen van Beekprik in de Munsterbeek van belang, ter hoogte van bosplaats Hoefaert.

Flora en fauna

Op de voedselarme, droge en zure zandgronden rond Hoefaert komen vooral dennenbossen met Grove of Corsicaanse dennen. De van nature dominerende soorten zijn Zomereik en Ruwe berk.

De belangrijkste kruiden zijn Gewone braam, Bochtige smelevare, Pijpenstrootje en Brede en Smalle stekelvaren. In de struiklaag komt vaak Sporkehout en Wilde lijsterbes voor. De bossen zijn een belangrijk gebied voor vogels, waaronder Boomleeuwerik, Boompieper, Geelgors, Gekraagde roodstaart, Goudvink, Kneu, Koekoek, Nachtegaal, Nachtzwaluw, Matkop en Wielewaal.

Status Natura 2000

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Gebiedscode: BE-2200042

Het Natura 2000-gebied Overgang Kempen-Haspengouw heeft een totale omvang van 689 hectare. Het gebied ligt op 2 km afstand van het Nederlandse Natura 2000-gebied Sint Pietersberg & Jekerdal en op 3 km van de Grensmaas.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H2330 Zandverstuivingen
- H4010 Vochtige heiden
- H4030 Droge heide
- H5130 Jeneverbesstruwelen
- H6210 Kalkgraslanden
- H6430 Ruigten en zomen
- H6510 Glanshaver- en vossenstaartheuvels
- H9190 Oude eikenbossen
- H91E0 Vochtige alluviale bossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1096 Beekprik

3.2.11. Basse Vallée du Geer (Natura 2000 België)

Gebiedsbeschrijving

Het gebied omvat de vallei en uiterwaarden van de Geer (in Nederland de Jeker) tussen Glons en Eben-Emael, en de kalkstenen heuvels ten westen van het Natura 2000-gebied Montagne-Saint-Pierre. Het vormt een kwalitatief hoogwaardige leefomgeving voor verschillende soorten (oa. orchideeën, vleermuizen, wespen, vliegend hert) en diverse habitats (oa. kalkgraslanden, bloemrijke heuvels). Het gebied bevat oude mergelgroeven, hier overwinteren verschillende soorten vleermuizen.

Flora en fauna

De vegetatie in het gebied is typisch voor kalkrijke gronden. De kalkgraslanden zijn rijk aan plantensoorten, waarbij grassen dominant zijn (oa. Smal fakkelgras, Gevinde kortsteel, Bergdravik, Roodzwenkgras, Gewoon struisgras, Hoog struisgras). Ook komen soorten als Zeegroene zegge, Geel zonneroosje, Geel walstro, Kleine pimpinel, Aarddistel, Ruige leeuwentand, Beemdkroon, Gele morgenster, Kleine ratelaar en Driedistel voor. De kalkgraslanden zijn begroeid met vele soorten

orchideeën (oa. Poppenorchis, Groene nachtorchis en het Soldaatje). Langs de rivier komen alluviale bossen voor.

De oude mergelgroeven vormen het overwinteringsgebied voor vleermuizen.

In het gebied is uitbreiding van de kalkgraslanden mogelijk, door het verwijderen van de aanwezige bosopslag.

Status Natura 2000

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Gebiedscode: BE-33002

Het Natura 2000-gebied Basse Vallée du Geer heeft een totale omvang van 585 hectare, en een lengte van 11,8 km. Het dichtstbijzijnde Nederlandse Natura 2000-gebied is Sint-Pietersberg & Jekerdal op 2,5 km afstand.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H3140 Kranswierwateren
- H6210 Kalkgraslanden
- H6430 Ruigten en zomen
- H6510 Glanshaver- en vossenstaarthooilanden
- H91E0 Vochtige alluviale bossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1078 Spaanse vlag
- H1083 Vliegend hert
- H1304 Grote hoefijzerneus

H1318 Meervleermuis

3.2.12. Montagne Saint-Pierre (Natura 2000 België)

Gebiedsbeschrijving

La Montagne Saint-Pierre is het gebied tussen de lagere valleien van de Maas en Geer. Het gebied ligt op de westhelling van de Maas en bestaat uit een mozaïek van kalkgraslanden en bossen.

De graslanden bevatten een grote verscheidenheid aan plantensoorten, waaronder bijna 20 soorten orchideeën. Het gebied heeft een uitzonderlijk biologisch belang vanwege de vele microklimaten en heeft een rijke insecten fauna. De ondergrondse gangen vormen het overwinteringsgebied voor diverse vleermuissoorten.

Flora en fauna

Op de westhelling van de Maas ligt een mozaïek van kalkgraslanden en bossen. Dankzij het microklimaat herbergen de kalkgraslanden vele typische kalksoorten zoals Geel zonneroosje, Lenteganzierik en de Pimpernel. Ook komen er orchideeën voor als het Soldaatje of de Poppenorchis; de kalkgraslanden in het gebied herbergen een buitengewone rijkdom en diversiteit aan orchideeën.

Daarnaast vormt het gebied het leefgebied voor vele insecten, reptielen en amfibieën, vogels en zoogdieren. In de oude mergelgroeve overwinteren diverse soorten vleermuizen.

Het beheer door het natuurreservaat 'Montagne Saint-Pierre' heeft als doel het behouden en/of herstellen van de flora en fauna waarden kenmerkend voor kalkgrasland en bossen op de kalkhelling. Het beheer van de graslanden bestaat uit begrazing door een lokaal schapenras (Mergelland schapen) en enkele geiten. Door deze vorm van beheer is eveneens gunstig voor de aanwezige plantensoorten, zoals Vroege ereprijs, Tengere veldmuur en Grote graslelie, de verschillende soorten orchideeën en soorten als de muurhagedis en hazelmuis.

Uitbreiding van de kalkgraslanden is mogelijk door de aankoop van gronden en uitbreiding van het begrazingsbeheer.

Status Natura 2000

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Gebiedscode: BE-33003

Het Natura 2000-gebied Montagne Saint-Pierre heeft een totale omvang van 241 hectare.

Het gebied grenst aan Nederlandse Natura 2000-gebied Sint-Pietersberg & Jekerdal.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H3140 Kranswierwateren
- H5130 Jeneverbesstruwelen
- H6110 Pionierbegroeiingen op rotsbodem
- H6210 Kalkgraslanden
- H6510 Glanshaver- en vossenstaarthooilanden

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1323 Bechsteins vleermuis
- H1318 Meervleermuis
- H1321 Ingekorven vleermuis
- H1324 Vale vleermuis
- H1304 Grote hoefijzerneus

3.2.13. Basse Meuse et Meuse Mitoyenne (Natura 2000 België)

Gebiedsbeschrijving

Het hele gebied valt onder de habitatrichtlijn (225 ha), een deel van het gebied valt eveneens onder de vogelrichtlijn (84 ha).

Het gebied ligt langs de maas, deels op de westoever en deels op de oostoever. Op sommige delen zijn de hellingen zeer steil. Het bestaat uit graslanden en bossen. Laag op de helling komen wilgenbossen voor die kwalificeren als vochtige alluviale bossen. Het gebied heeft een belangrijke waarde voor diverse vogelsoorten.

Flora en fauna

Naast de aangewezen Natura 2000 komen onder andere de volgende soorten voor; das, rugstreeppad, vinpootsalamander, kleine watersalamander, ijsvogel, brede wespenorchis, gele plomp, watergentiaan, pijlkruid, mattenbies, poelruit en akkerdoornzaad.

Status Natura 2000

Voor aangewezen habitattypen en soorten zijn door de Belgische overheid nog geen instandhoudingsdoelen geformuleerd.

Gebiedscode: BE-33004

Het Natura 2000-gebied Basse Meuse et Meuse Mitoyenne heeft een totale omvang van 225 hectare.

Het dichtstbijzijnde Nederlandse Natura 2000-gebied is Sint-Pietersberg en Jekerdal op 400 m afstand.

Habitattypen waarvoor het gebied is aangewezen:

- H6430 Ruigten en zomen
- H6510 Glanshaver- en vossenstaarthooilanden
- H9160 Eiken-haagbeukenbossen
- H91E0 Vochtige alluviale bossen

Habitatrichtlijnsoorten waarvoor het gebied is aangewezen:

- H1355 Otter
- H1099 Rivierprik
- H1134 Bittervoorn
- H1106 Zalm
- H1083 Vliegend hert
- H1032 Bataafse stroommossel

Vogelsoorten waarvoor het gebied aangewezen:

Broedvogels:

- A023 Kwak
- A068 Nonnetje
- A072 Wespendif
- A082 Blauwe kiekendif
- A094 Visarend
- A166 Bosruiter
- A197 Zwarte stern
- A229 IJsvogel

Trekvogels:

- A052 Wintertaling
- A055 Zomertaling
- A153 Watersnip

4. Overwegingen

4.1. Aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op het wijzigen, uitbreiden en exploiteren van een rundveehouderij van Mts. Steinbusch, gelegen aan de Eindstraat 30 te Sint Geertruid. Er wordt vergunning gevraagd voor de situatie als weergegeven in tabel 1.

Type	Code Stal	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
Melk- en kalfkoeien met luchtwasser, beweiden	A 1.17.1	120	3,5	420,0
Melk- en kalfkoeien, beweiden	A 1.14.1	18	7,1	127,8
Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar	A 3	125	3,9	487,5
Fokstieren en overig rundvee ouder dan 2 jaar	A 7	1	9,5	9,5
			Totaal	1.044,8

Tabel 1 aangevraagde situatie

De 'Code Stal' in tabel 1 en verder betreft de code zoals opgenomen in de bijlage behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2013, nr. 35932 (31 december 2013).

4.2. Beschermd Natuurmonument

4.2.1. Uitgangssituatie Beschermd Natuurmonument 'Hoge Fronten'

Het gebied 'Hoge Fronten' is op 19 februari 1993 als Beschermd Natuurmonument aangewezen. Voor de inrichting aan de Eindstraat 30 te Sint Geertruid is niet eerder een vergunning krachtens de Natuurbeschermingswet (oud) dan wel de Nbw 1998 verleend. Op basis van de aanvraag en het 'Beleidskader toetsing stikstofdepositie op beschermde natuurmonumenten', wordt de milieuvergunde situatie op 19 februari 1993 als referentiesituatie gehanteerd.

De situatie op 19 februari 1993 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Hinderwet bij besluit van 18 december 1992, als weergegeven in tabel 2.

Type	Code Stal	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
Melk- en kalfkoeien, beweiden	A 1.100.1	92	9,5	874,0
Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar	A 3	48	3,9	187,2
			Totaal	1.061,2

Tabel 2 situatie op 19 februari 1993

4.3. Habitatrichtlijngebieden

De Habitatrichtlijngebieden 'Savelsbos', 'Noorbeemden en Hoogbos', 'Geuldal', 'Bemelerberg en Schiepersberg', 'Sint Pietersberg & Jekerdal' en 'Grensmaas' zijn op 7 december 2004 aangewezen als speciale beschermingszone onder de Habitatrichtlijn en tevens op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst. Op grond van artikel 19kd, derde lid, van de Nbw 1998 is de referentiedatum met betrekking tot stikstofdepositie op voornoemde gebieden 7 december 2004.

4.3.1. Uitgangssituatie Habitatrichtlijngebieden

'Savelsbos', 'Noorbeemden en Hoogbos', 'Geuldal', 'Bemelerberg en Schiepersberg', 'Sint Pietersberg & Jekerdal' en 'Grensmaas'

De situatie op 7 december 2004 was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 1 mei 2003, als weergegeven in tabel 3. Sinds 7 december 2004 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft.

Bijgevolg geldt de situatie op 7 december 2004, als weergegeven in tabel 3, als referentiesituatie.

Type	Code Stal	Aantal dieren	Emissie (kg NH ₃ / dier / jaar)	Totaal (kg NH ₃ / jaar)
Melk- en kalfkoeien, beweiden	A 1.100.1	92	9,5	874,0
Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar	A 3	42	3,9	163,8
			Totaal	1.037,8

Tabel 3 situatie op 7 december 2004

4.4. Buitenlandse gebieden

Zoals onder 3.1 nader is toegelicht, dient in voorkomend geval dat een project op Nederlands grondgebied negatieve effecten kan hebben op één of meer buitenlandse Natura 2000-gebieden te worden beoordeeld of vergunningverlening in overeenstemming is met artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn. Artikel 6, derde lid, van de Habitatrichtlijn bepaalt dat voor elk plan of project dat significante effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied een passende beoordeling moet worden gemaakt en slechts toestemming voor het plan of project wordt gegeven wanneer de zekerheid is verkregen dat het de natuurlijke kenmerken niet zal aantasten.

De Belgische Habitatrichtlijngebieden 'Voerstreek', 'Plateau van Caestert met hellingbossen en mergelgroeven', 'Overgang Kempen-Haspengouw', 'Basse vallée du Geer', 'Montagne Saint-Pierre' en 'Basse Meuse et Meuse mitoyenne' zijn op 7 december 2004 als zodanig (voorlopig) aangewezen dan wel op de lijst van gebieden van communautair belang ter uitvoering van de Habitatrichtlijn geplaatst. Voor zover de aanvraag voorziet in een toename van stikstofdepositie op voornoemde Belgische Habitatrichtlijngebieden, geldt 7 december 2004 als referentiedatum.

In aansluiting op de uitspraak door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 7 september 2011, geldt voor het Belgische Vogelrichtlijngebied 'Basse Meuse et Meuse mitoyenne' het volgende. Is het betreffende Vogelrichtlijngebied op de lijst van gebieden van communautair belang geplaatst dan wel is de (voorlopige) aanwijzing van het gebied van kracht geworden vóór 7 december 2004, dan geldt de desbetreffende datum als referentiedatum. Dit laatste lijdt slechts uitzondering indien het betreffende Vogelrichtlijngebied op de lijst van gebieden van communautair belang is geplaatst dan wel (voorlopig) is aangewezen vóór 10 juni 1994 (de datum waarop de omzettingstermijn van de Habitatrichtlijn is afgelopen). Is dat het geval, dan dient voor het betreffende Vogelrichtlijngebied 10 juni 1994 als referentiedatum te worden aangehouden.

Indien de aanvraag per saldo niet resulteert in een toename van stikstofdepositie op de betreffende Belgische Natura 2000-gebieden ten opzichte van de laagst toegestane ammoniakemissie op grond van de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht op of na de daarvoor geldende referentiedatum, dan bestaat de zekerheid dat de natuurlijke kenmerken van de betreffende buitenlandse Natura 2000-gebieden niet zullen worden aangetast.

4.4.1. Uitgangssituatie buitenlandse Natura 2000-gebieden

'Voerstreek', 'Plateau van Caestert met hellingbossen en mergelgroeven', 'Overgang Kempen-Haspengouw', 'Basse vallée du Geer', 'Montagne Saint-Pierre' en 'Basse Meuse et Meuse mitoyenne'

De referentiedatum van deze gebieden is 7 december 2004. De situatie op deze datum was volgens de op die datum voor de inrichting van de aanvrager vigerende vergunning zoals verleend onder de Wet milieubeheer bij besluit van 1 mei 2003, als weergegeven in tabel 3. Sinds 7 december 2004 is voor deze inrichting bij of krachtens de Wet milieubeheer of de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geen vervangende vergunning verleend of melding gedaan in verband met een activiteit die minder ammoniakemissie tot gevolg heeft. Bijgevolg geldt de situatie op 7 december 2004, als weergegeven in tabel 3, als referentiesituatie.

4.5. Effecten op de beschermde natuurgebieden

De inrichting ligt nabij onderstaande beschermde gebieden:

Naam gebied	Afstand in km
Nederland	
Savelsbos	0,4
Noorbeemden en Hoogbos	2,5
Geuldal	6,9
Bemelerberg en Schiepersberg	3,9
Sint Pietersberg & Jekerdal	5,6
Grensmaas	9,4
Hoge Fronten (BN)	8,5

Naam gebied	Afstand in km
België	
Voerstreek	1,7
Plateau van Caestert met hellingbossen en mergelgroeven	5,3
Overgang Kempen-Haspengouw	9,4
Basse vallée du Geer	6,6
Montagne Saint-Pierre	5,4
Basse Meuse et Meuse mitoyenne	4,8

Tabel 4 afstand tot de beschermde gebieden

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag wordt getoetst of het project/handeling, gelet op de instandhoudingsdoelstelling(en), de kwaliteit van de natuurlijke habitats en de habitats van soorten kan verslechteren of een significant verstorend effect kan hebben op de soorten waarvoor de gebieden zijn aangewezen. Zure depositie leidt in voedselarme milieus, zoals die aanwezig zijn in de nabij gelegen natuurgebieden, tot verrijking van het milieu (vermesting). Tevens neemt de zuurgraad toe (verzuring). Deze processen hebben een negatieve invloed op de natuurwaarden.

Het verspreidingsmodel AAgro-Stacks behorend bij het door ons gehanteerde vergunningenbeleid, waarmee de stikstofdepositie op beschermde natuurgebieden kan worden berekend, houdt rekening met de feitelijke omstandigheden van de veehouderijbedrijven en de windrichting.

Door de invoer van de feitelijke gegevens van de gebouwen (stallen), zoals onder andere staltype, gebouwhoogte, uittreedsnelheid en het aantal dieren, kan het rekenmodel een (relatief) nauwkeurige weergave maken van de stikstofdepositie op de nabij gelegen natuur. Dit rekenmodel achten wij wetenschappelijk gezien op dit moment het beste en meest nauwkeurig.

Binnen het beschermde natuurgebied "Grensmaas" komen geen voor stikstof gevoelige habitats voor. Om deze reden hoeft er niet op stikstofdepositie te worden getoetst voor wat betreft dit Natura 2000-gebied.

Om een goed beeld te krijgen van de depositie op het beschermde natuurmonument en de Natura 2000-gebieden is, gebruikmakend van het computermodel AAgro-Stacks, de depositie berekend op verschillende punten. Een aantal punten hebben wij overgenomen in tabel 5 (zie ook bijlage 1). Weergegeven is de depositie in de bestaande en aangevraagde situatie.

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Nederland					
Savelsbos	181 715	311 567	35,9	17,7	18,2
Noorbeemden en Hoogbos	182 682	309 593	1,0	0,8	0,2
Geuldal	186 935	315 903	0,4	0,4	0

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie uitgangssituatie (mol N / ha / jaar)	Depositie aangevraagde situatie (mol N / ha / jaar)	Afname
Bemelerberg en Schiepersberg	183 152	315 177	1,1	1,0	0,1
Sint Pietersberg & Jekerdal	176 667	314 734	0,3	0,3	0
Hoge Fronten (BN)	175 452	317 879	0,2	0,2	0
België					
Voerstreek	181 851	310 084	1,5	1,2	0,3
Plateau van Caestert met hellingbossen en mergelgroeven	176 215	312 858	0,3	0,2	0,1
Overgang Kempen-Haspengouw	172 911	315 740	0,2	0,1	0,1
Basse vallée du Geer	175 065	309 998	0,2	0,2	0
Montagne Saint-Pierre	176 144	310 297	0,3	0,3	0
Basse Meuse et Meuse mitoyenne	176 886	310 183	0,4	0,3	0,1

Tabel 5 depositie op de beschermde gebieden

Uit de berekeningen blijkt dat de stikstofdepositie op geen enkel berekend punt in voornoemde beschermde gebieden toeneemt. Indien er op geen enkele van deze punten een toename berekend wordt, kan men stellen dat er nergens in het gebied een toename zal plaatsvinden.

Uit de aanvraag blijkt verder dat er geen andere - niet aan stikstofdepositie gerelateerde - negatieve effecten (zoals geluid, trillingen, licht, grondwaterstand-/grondwaterkwaliteitveranderingen etc.) te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.6. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat gelet op de instandhoudingdoelstellingen onderhavige door Mts. Steinbusch te Sint Geertruid aangevraagde activiteiten geen (significante) negatieve effecten zullen veroorzaken op betrokken Nederlandse en Belgische Natura 2000-gebieden en de wezenlijke kenmerken van het Beschermd Natuurmonument 'Hoge Fronten'. Het natuurschoon en de natuurwetenschappelijke betekenis zullen geen negatieve gevolgen ondervinden, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Natuurbeschermingswet 1998, de Habitatrichtlijn en voorgaande overwegingen, besluiten wij

1. aan Mts. Steinbusch een vergunning krachtens artikel 16 en 19d van de Nbw 1998 te verlenen voor het in de nabijheid van het Beschermd Natuurmonument 'Hoge Fronten' en de Natura 2000-gebieden 'Savelsbos', 'Noorbeemden en Hoogbos', 'Geuldal', 'Bemelerberg en Schiepersberg', 'Sint Pietersberg & Jekerdal' en 'Grensmaas' exploiteren van een rundveehouderij, zoals aangevraagd d.d. 10 april 2014 met kenmerk 2014-0319 aan de Eindstraat 30 te Sint Geertruid;
2. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 7;
3. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 10 april 2014, aangevuld op 21 juli 2014, deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

6. Rechtsbescherming

Als dit besluit uw belang rechtstreeks raakt en u het met de inhoud van dit besluit niet eens bent, kunt u, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. U moet dan binnen zes weken na de dag waarop dit besluit ter inzage is gelegd een beroepschrift indienen. Op deze procedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing. Het beroepschrift moet worden ondertekend en ten minste bevatten: de naam en het adres van de indiener; de datum; een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht alsmede de redenen van het beroep (motivering). Het beroepschrift moet worden gericht aan: Raad van State; Afdeling bestuursrechtspraak; Postbus 20019; 2500 EA Den Haag. Als u een beroepschrift heeft ingediend, dan kunt u tevens de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State verzoeken een voorlopige voorziening te treffen. Voor meer informatie verwijzen wij u naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op 'ONZE WERKWIJZE'. Klik op 'Bestuursrechtspraak'.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

ing. E.A.P.H. Haesen
Clustermanager Vergunningen

7. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- De vergunning heeft betrekking op het houden van de dieren aantallen op de stalssystemen aan de Eindstraat 30 te Sint Geertruid zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Type	Code stal	Aantal dieren
Melk- en kalfkoeien met luchtwasser, beweiden	A 1.17.1	120
Melk- en kalfkoeien, beweiden	A 1.14.1	18
Vrouwelijk jongvee tot 2 jaar	A 3	125
Fokstieren en overig rundvee ouder dan 2 jaar	A 7	1

De 'Code Stal' in bovenstaande tabel betreft de code zoals opgenomen in de bijlage behorende bij de Regeling ammoniak en veehouderij, Staatscourant 2013, nr. 35932 (31 december 2013).

- De vergunning heeft betrekking op de emissie van 1.044,8 kg NH₃ / jaar, resulterend in een stikstofdepositie op de beschermde natuurgebieden zoals weergegeven in onderstaande tabel:

Naam	X-coördinaat	Y-coördinaat	Depositie (mol N / ha / jaar)
Savelsbos	181 715	311 567	17,7
Noorbeemden en Hoogbos	182 682	309 593	0,8
Geuldal	186 935	315 903	0,4
Bemelerberg en Schiepersberg	183 152	315 177	1,0
Sint Pietersberg & Jekerdal	176 667	314 734	0,3
Hoge Fronten (BN)	175 452	317 879	0,2

8. Afschriften

Een afschrift van dit besluit hebben wij verzonden aan:

- Mts. Steinbusch, Eindstraat 30, 6265 AD Sint Geertruid, als besluit op de aanvraag;
- FarmConsult, Sluisstraat 24, 7491 GA Delden, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Eijsden-Margraten, Postbus 10, 6269 ZG Margraten, ter kennisname;
- Ministerie van Economische Zaken, DG Natuur en Regio, Directie PD Natura 2000, Postbus 20401, 2500 EK te Den Haag, ter kennisname;
- Vlaamse Overheid, Vlaams Administratief Centrum, Koningin Astridlaan 50, Afdeling Agentschap voor Natuur en Bos, busnummer 5, 3500 Hasselt België, ter kennisname;
- SPW – Département Nature et Forêt – Direction de Liège, Montagne Sainte-Walburge 2 – bât. 2, 4000 Liège België, ter kennisname.

Bijlage 1 - Ligging bedrijf en natuurgebieden

Legenda

- Mts. Steinbusch, Eindstraat 30, Sint-Geertruid
- Bedrijf
 - Rand natuurgebied
 - Rijksgrens
 - - - Provinciegrens
 - Beschermd natuurmonument
 - Vogelrichtlijngebied
 - Habitatrichtlijngebied
 - Vogel- en habitatrichtlijngebied
 - Habitatrichtlijngebied en beschermd natuurmonument
 - Vogel- en habitatrichtlijngebied en beschermd natuurmonument
 - Buitenlands Natura 2000-gebied

500

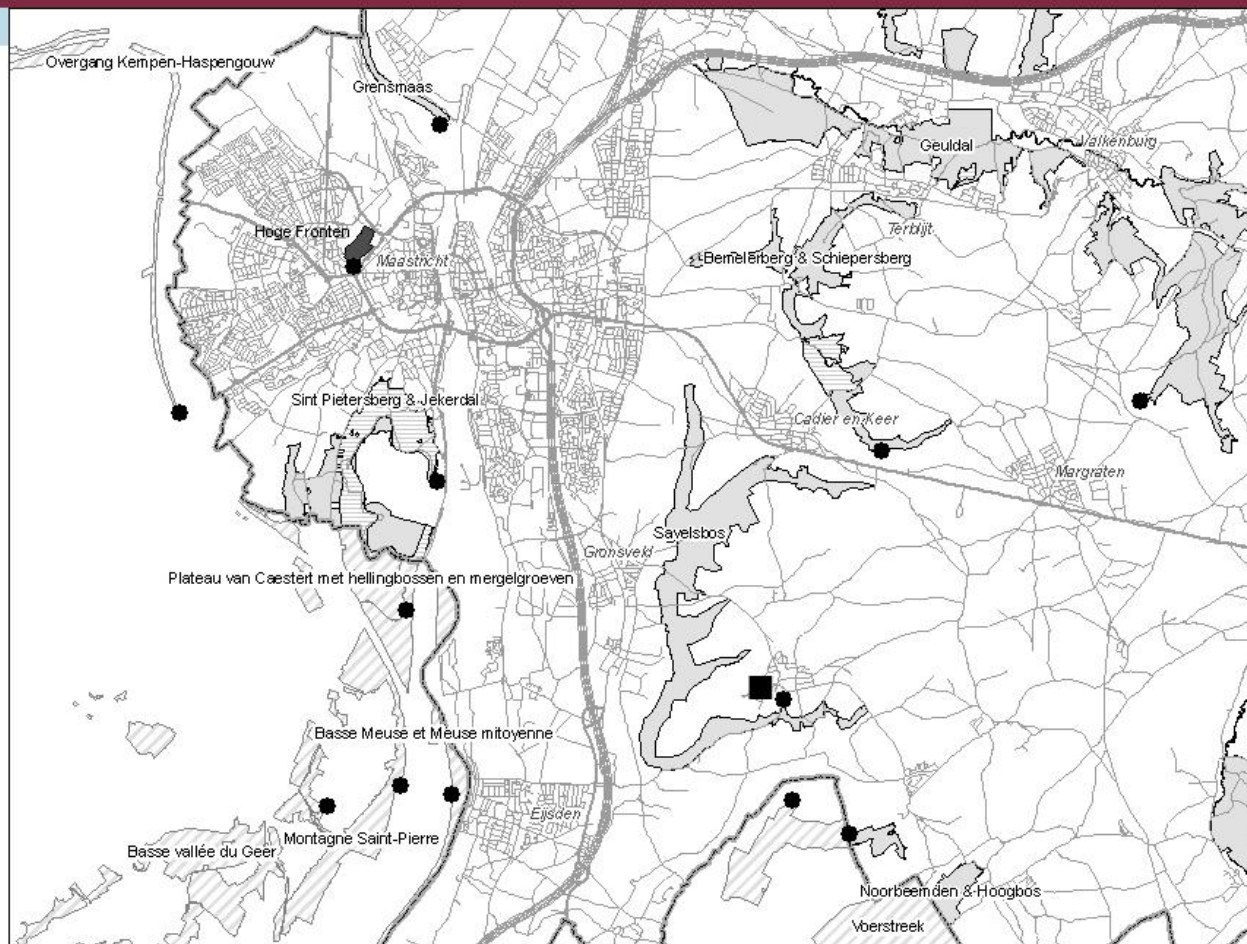
500 Meters

schaal: 1:80.648

Datum: 29 juli 2014

©Provincie Limburg afdeling Geoinformatie en Verkeers
Top. ondergrond ©Topografische Dienst Kadaster ©Eurozone Breda

provincie limburg

